

Sygn. akt VIII 1614/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. M. prawa do jednorazowego dodatku pieniężnego z tytułu przymusowej pracy w czasie okupacji. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do tego świadczenia albowiem wnioskodawca nie dysponuje zaświadczeniem z Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych stwierdzającym okresy działalności kombatanckiej lub represji.

Decyzja k. 88 akt ZUS

Wnioskodawca kwestionując zasadność powyższej decyzji w dniu 10 czerwca 2016 roku złożył odwołanie wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do jednorazowego dodatku pieniężnego z tytułu przymusowej pracy w czasie okupacji. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, iż jako chłopiec kilkuletni zmuszany był do pracy w majątku rolnym. Jednocześnie w piśmie procesowym wskazał, że nie posiada zaświadczenia z Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych stwierdzającego okresy działalności kombatanckiej lub represji.

Odwołanie k. 2; pismo procesowe k 13

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 22 kwietnia 2008 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie i wywodził jak w decyzji.

Odpowiedź na odwołanie k. 5

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

S. M. urodził się w dniu (...), obecnie pobiera emeryturę.

Bezsporne

W dniu 7 kwietnia 2016 roku skarżący wystąpił z wnioskiem o przyznanie mu prawa do jednorazowego dodatku pieniężnego z tytułu przymusowej pracy w czasie okupacji.

Wniosek k. 80 akt ZUS

Decyzją z dnia 9 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. M. prawa do jednorazowego dodatku pieniężnego z tytułu przymusowej pracy w czasie okupacji. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do tego świadczenia albowiem wnioskodawca nie dysponuje zaświadczeniem z Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych stwierdzającym okresy działalności kombatanckiej lub represji.

Decyzja k. 88 akt ZUS

S. M. nie posiada zaświadczenia z Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych stwierdzającego okresy działalności kombatanckiej lub represji.

bezsporne

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy S. M., w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Należy podkreślić, iż ewentualny dodatek o jaki mógłby się ubiegać wnioskodawca, w przedstawionych przez siebie okolicznościach, to dodatek kombatancki.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego z dnia 24 stycznia 1991 r. (t. j. Dz. U. Dz.U.2014.1206 j.t. ze zm.) kombatantom i innym osobom uprawnionym, pobierającym emeryturę lub rentę albo uposażenie w stanie spoczynku bądź uposażenie rodzinne, przysługuje dodatek, zwany dalej "dodatkiem kombatanckim", w wysokości 144,25 zł miesięcznie. Dodatek kombatancki przysługuje oprócz emerytury lub renty i nie jest uwzględniany przy obliczaniu wysokości świadczeń określonych w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Stosownie do treści art. 1 ust. 1 Ustawy kombatantami są osoby, które brały udział w wojnach, działaniach zbrojnych i powstaniach narodowych, wchodząc w skład formacji wojskowych lub organizacji walczących o suwerenność i niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej, zaś ust. 2 wymienia, co ustawodawca uznaje się za działalność kombatancką.

W dalszych, kolejnych przepisach wskazano co ustawodawca uznał za działalność równorzędną z działalnością kombatancką (art. 2), jakie okresy zalicza się do okresów działalności kombatanckiej lub równorzędnej z działalnością kombatancką (art. 3).

Z kolei art. 4 Ustawy wskazuje, że jej przepisy stosuje się również do osób, które podlegały represjom wojennym i okresu powojennego oraz definiuje ustawowe określenie represji.

Na mocy art. 21 ust. 1 Ustawy uprawnienia określone w ustawie przysługują osobie, która uzyska decyzję potwierdzającą działalność wymienioną w art. 1 ust. 2 i w art. 2 albo fakty, o których mowa w art. 4, posiada obywatelstwo polskie lub posiadała je w okresie działalności kombatanckiej bądź w okresie podlegania represjom, z zastrzeżeniem ust. 2.

Przy czym na mocy art. 22 ust. 1 Ustawy, o spełnieniu warunków, o których mowa w art. 21, orzeka, w drodze decyzji administracyjnej, Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych lub osoby przez niego upoważnione, na podstawie udokumentowanego wniosku zainteresowanej osoby oraz rekomendacji stowarzyszenia właściwego dla określonego rodzaju działalności kombatanckiej lub represji. Rekomendacji udziela się bez względu na to, czy osoba ubiegająca się o uprawnienia zgłosi zamiar wstąpienia do stowarzyszenia. Na podstawie decyzji o przyznaniu uprawnień określonych w ustawie Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydaje odpowiednie zaświadczenie.

Bezspornym w niniejszym postępowaniu jest fakt, że wnioskodawca stosownego zaświadczenia Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych nie posiada. Jak sam wskazał w toku postępowania nawet nie występował o takie zaświadczenie.

A zatem, w ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, że S. M. jest kombatantem, w rozumieniu powołanej Ustawy oraz spełnia warunki z niej wynikające do przyznania stosownego dodatku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy